

Restaurant de Tijd is speciaal voor het NGSJ en deze speciale Santiago aan het Wad wandeling een half uurtje eerder open gegaan. Wat een luxe, zo kunnen we heerlijk relaxed nog even aan de koffie en thee en een sanitaire stop houden. Want ondanks dat we allemaal zo moeilijk niet doen als we in den vreemde lopen.

Tijdens de wandelingen van Santiago aan het Wad kan lang niet iedereen 'the

green door' gemakkelijk vinden. Zo heb ik mooi de gelegenheid om alle 42 deelnemers af te vinken op mijn lijst, en kan ik ze van een stempel in hun pelgrimspaspoort voorzien. Ik deel menig nieuw pelgrimspaspoort uit. Mijn voorraadje begint er aardig doorheen te vliegen. Goed teken. Leuk dat er zoveel enthousiasme is. De eigenaar van De Tijd komt ook nog met een stempel naar buiten en ook die stempel vindt gretig aftrek onder de Pelgrims. Nog niet eens op pad en dan al 2 stempels gescoord. Het is echt een ware rage aan het worden. Wie verzamelt de meeste stempels?

Zelfs mijn Pelgrims ponsje, dat ik onlangs van Marijke kreeg, kan op heel veel belangstelling rekenen. Dank je wel Marijke. 😊

Als iedereen er is heet Jan, onze voorzitter, alle Pelgrims namens het genootschap welkom. We gaan meteen op pad. Er staat ons vandaag een lange tocht te wachten. We lopen over het terrein van Pro Persona naar de bossen van Wolfheze. Bij het museum verteld Ton het verhaal over de geschiedenis van dit terrein. Van oudsher werden hier mensen verpleegt die een psychische stoornis hadden. Ver weggestopt van de bewoonde wereld hadden ze zo hun eigen leefgemeenschap. De aard van je aandoening bepaalde of je in de middelste omheinde ring of één van de ringen daarbuiten mocht

vertoeven. In het, vandaag gesloten, museum liggen nog allerlei attributen die gebruikt werden om mensen rustig te krijgen. Medicatie te geven enz. Een heftig stukje geschiedenis.

We lopen door de bossen, en over de Wolfhezerheide, waar we genieten van de prachtige vergezichten en waar we in het loopje het imposante hol van reintje de Vos bewonderen, naar de rotonde in Heelsum. Daar steken we over en lopen via het park naar de kerk in Renkum. Klokslag 12 uur stappen we het

kerkplein op. Het kloggelui overstemd het welkom van Leny en haar vrijwilligers. We gaan naar het zaaltje waar koffie en thee voor ons klaarstaat. En waar iedereen zijn of haar pelgrimspaspoort tevoorschijn mag halen voor nog een stempel vandaag.

Na de lunch lopen we met Leny naar de Kerk waar we uitgebreid het unieke Maria beeld kunnen bewonderen. Een kostbaar beeld met een rijke geschiedenis. Zo rijk dat ze zelfs dit jaar op reis gaat. Tot groot verdriet van de mensen uit de parochie. Gelukkig wordt er voor een waardige replica gezorgd en komt de echte Maria na haar reis weer terug. Het Maria beeld gaat naar museum Valkhof voor een tentoonstelling. Vanaf Oktober 2018 is het Maria beeld daar te bewonderen.

Hierna neemt Leny ons mee naar het rosarium. Aan het begin staat een bordje. Verboden toegang / Pelgrims welkom.....We lopen met de hele stoet het rosarium binnen en krijgen uitleg over de vele iconen die er te zien zijn.

De blijde geheimen, de droevige geheimen, de geheimen van het licht en de glorievolle geheimen zijn er uitgebeeld. Prachtige

iconen door inwoners van Renkum gemaakt. Helaas zijn het replica's want de echte, die er eerst wel hingen, werden vernield of gestolen.

Het is mooi dat er hier zo'n prachtig park is waar mensen stil kunnen zijn. Een spiritueel momentje voor zichzelf kunnen vinden. Blij kunnen zijn, verdrietig mogen zijn.

Na de enthousiaste uitleg van Leny is het tijd om onze rugzakken weer op de rug te binden en verder te gaan met onze tocht. We bedanken Leny en haar team voor de goede zorgen en gaan weer op pad. Via de uiterwaarden bij de Rijn steken we de Noordberg over naar kasteel Doorwerth. Een aanstaand bruidspaar komt aangereden in een oud volkswagen busje. Wat een leuk trouwvervoer. Ze hebben samen de grootste lol, en helemaal als blijkt dat ze te vroeg zijn en ook nog eens achteruit weg moeten rijden. Dikke schik. Hun dag kan niet meer stuk.

Wij verpozen in het naastgelegen restaurant de Zalmen, het bruidspaar en hun gevolg nemen bezit van het kasteel. Het is ze van harte gegund. De koffie en thee of bier vinden gretig aftrek. Het is superwarm en veel drinken is vandaag geen overbodige luxe. Na deze pauze zullen we flink aan de slag moeten. Ton en ik hebben deze wandeling diverse malen voorgelopen. Er komt het nodige klim en klauterwerk op ons af. Ik heb begrepen dat Ton de route de afgelopen week nog iets heeft

aangepast. Zo.....dat heb ik geweten zeg. Hij heeft flink zijn best gedaan om er nog meer klimwerk in te verweven. Het scheelde wel dat we nu niet meer, over de door de storm van januari omgevallen bomen, hoefden te klauteren. Het uitzicht bij de contouren van het oude Hotel was fabelachtig mooi. Dankbaar vielen enkele pelgrims op het bankje neer voor een zoveelste pauze momentje. De hitte was voor velen een behoorlijke aanslag op het fysiek.

Langs de vennen en beekjes liepen we naar Oosterbeek. Enkele nog fitte Pelgrims konden het niet laten om bij het watervalletje even heerlijk met het water te spelen. De meesten bleven mooi boven wachten. Die hadden de pap wel een beetje op zo leek het. Ik heb het petje van Marijke onder de waterval gehouden en getracht het vol met water de trapjes op te dragen. Hihi....mooi niet natuurlijk het was bijna leeg toen ik bovenkwam. Leuk geprobeerd. Wel een lekker koud petje op het hoofd van Marijke.

In Oosterbeek aangekomen zijn er een aantal Pelgrims meteen doorgelopen naar de trein. Het was een lange dag en zij hadden nog een flinke reis voor de boeg. Degene die dichterbij woonden gingen mee naar restaurant Schoonoord voor het Café St. Jaques. Nog even zitten nagenieten. Iedereen was het er over eens dat deze wandeling echt supermooi was. De hitte best heftig. Maar al met al een echte camino wandeling. Afzien, genieten, koffie en taart, bier, mooie uitzichten, flinke klim partijen. Het was Santiago aan het Wad....op z'n mooist. Zou het nog mooier kunnen?

We gaan het zien, beleven en meemaken. Kom erbij en geniet van al het moois Santiago aan het Wad te bieden heeft. Er zijn nog tot en met 25 juli 2018 in alle regio's wandelingen te lopen. Kijk op www.santiago.nl/regioroute voor alle mogelijkheden.

Dank aan iedereen die zijn steentje heeft bijgedragen om van deze dag een onvergetelijke dag te maken.

Buen Camino

Anita